

Retninger kan være meget flink, men ikke duer til at være ledende Sømand. Jeg siger derfor, at den her anviste Maade til at uddanne unge Sømand paa, ingenlunde er ønskelig, for saa vidt den kan undgaas. Nu siges der, at der har været en vis Bevægelse hos Skibsrederne for at faae denne Sag fremmet, og man har hørt de forskjellige københavnske Autoriteter, hvilket er saa meget prisefligt. Indenrigsministeriet hører med Hensyn til saadanne Spørgsmaal sjelden Andre end Skipperforeningen, Søfartsföreningen og Grossererforeningen, skjøndt der paa mange Steder i Landet bestaar Sømandsföreninger, i hvilke der ogsaa findes sagkyndige Mænd. Det kunde have Interesse ogsaa at høre saadanne Föreninger, i alt Fald om adskillige Bestemmelser i Lovforslag af den Natur, men det pleier man, som sagt, ikke at gjøre. Naar det nu hedder, at der har været en vis Bevægelse fra Rhederne Side for at faae denne Sag fremmet, vilde jeg have glædet mig, om denne Bevægelse havde givet sig Udtryk paa anden Maade. Det unge Menneske kommer til at betale dyre Lærepenge og svæffes i sin Lyst til at gaa frem, naar han for flere Aar skal være bunden til et bestemt, maaske ikke med hans Villie indgaaet Forhold. Han vil ligesom blive hindret i sin Egen fremad, i sin Lyst til at befatte sig med alle Sølivets forskjellige Forhold, naar han saaledes skal føle sig bunden, før han selv kan siges at være kommen i Besiddelse af egentlig fri Villie. Altsaa, jeg siger, at denne Bei er egentlig den daarligste for de unge Sømand. Men naar Rhederne vilde gjøre Noget, vilde det have været ønskeligt, om de vare gaaede en af de andre Veie, som det erede Medlem antydede; om de for Exempel vare indgaaede med en Forestilling til Indenrigsministeriet, der havde lydt omtrent saaledes: Vi kunne ikke blive enige Altesammen om en vis Fremgangsmaade, om visse bestemte Regler, der skulde følges, og vi bede derfor Indenrigsministeriet om at søge fassat i Lovsform, at ethvert Skib af den og den Størrelse skal have ombord mindst een Lærling til den almindelige gangse Syre paa Mønstringskontoret, at et Skib af den og den Størrelse skal have i det Mindste to Lærlinge osv. osv., Alt i en vis Tid, f. Ex. et halvt Aar eller nogle Maaneder, hvorefter de unge Mennesker da maatte tumle sig, som de bedst kunde. En saadan Lov vilde ganske vist komme til at paalægge Rhederne Forpligtelser; de vilde mulig komme til at faae en Dreng mere, end de egentlig brød sig om, men det havde været mere paa- skjønnelsesværdigt fra Rigsdagens Side. Den Bevægelse hos Rhederne, som gaar ud paa at skaffe os Erstatning for det afgangende Mandskab, kunde jeg have prøift Rhederne for, naar man havde set, at de, for at give vore Søfolk en saadan Uddannelse, havde paalagt sig selv en Byrde uden at binde Søfolkene for en længere Tid af deres bedste Ungdomsaaar til en bestemt Form eller

en bestemt Kontrakt, men noget Saadant er ikke sket. Jeg vilde have sat Pris paa, om man var gaaet denne Bei, og desfor der hos Rhederne er — hvad jeg tror er Tilfældet — saadanne Interesser tilstede for at faae Forholdet forandret, og for at gjøre det muligt for en Del af dem, der sødes paa saadanne Pladser, hvor der ikke er Styrmand eller Skibsførere, som kunne tage sig af dem, at kunne komme til søs, naar de gjerne ville, saa vil jeg haabe, at Rhederne gjerne vilde modtage saadanne Lovbindende Regler for Modtagelsen af Drengene ombord. Lad os forsøge det som et første Middel og se, hvad det hjælper, saa kunne vi muligen dernæst gaa ind paa at give Tillæbelse til at gaa den her antydede Bei. I dette Dieblit at sige, at jeg bestemt vil modsætte mig dette Lovforslag, er Noget, som jeg hverken vil eller tør, men jeg vilde ønske, at en Lov, der gik i den af mig nys antydede Retning, var gaaet forud, saa at man kunde have set Virkningen af saadan Lov, inden man var kommen med denne. Jeg befrugter i flere Henseender Følgerne af denne Lov for vore unge Sømands Uddannelse til praktiske Sømand, i Modsætning til den Ordning, vi nu have i Lovgivningen, isølge hvilken de kunne bevare deres fulde Frihed til at bevæge sig for at erhverve den Uddannelse, som Fremgang paa Søveien nødvendiggjør.

Lh. Kruse: Efter det, som det erede Medlem fra København (Luzen) udtalte, fik man det Indtryk, at denne Lov først var fremkommen af Hensyn til de unge Mennesker, der uddanne sig som Sømand, og at det andet Hensyn skulde være, at man derved sikrede sig et bedre Afsløb for en vis Del af Almuens mandlige Ungdom. Jeg er kommen noget i Bepørelse med praktiske Sømand og har gennem dem faaet et ganske andet Indtryk, idet det har været udtalt af dem, at det, der særlig trængtes til, var et Lovbud, som kunde binde Ungdommen til et vist Fartøj indenfor en vis Tidsgrense, da man bitterlig klagede over, at man, naar man havde forhyret en Skibsdreng, ikke var sikker paa at kunne beholde ham endog blot for een Reise. Jeg har faaet Indtryk af, at det, der ønskedes fra de Søfarendes Side, var et lille Stykke Lyendelov, som kunde tjene til ubetinget at binde Drengene til visse Fartøier, og kan derfor godt forstaa, at den høie Regjering med en vis Kjølighed er gaaet ind paa at fremme dette Lovforslag, at den har betænkt sig længe derpaa, og at den kun har givet efter for et vist Tryk fra Rhederierne Side. Netop det, at Rhederierne drive paa denne Sag, synes bestemt at tyde paa, at det er i deres Interesse at faae et saadant Lovbud, men det klargjør paa ingen Maade, at det ogsaa er i den opvørende Sømandsstands Interesse. Det er paa ingen Maade klargjort, at der er taget tilstrækkelige Hensyn til denne Ung-